

ЗЕМЛЕДЕЛСКА ЗАЩИТА

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИИ ЗЕМЛЕДЕЛСКИ РОДЕНЪ СЪЮЗЪ.

В. „Земледелска Защита“ излиза веднъжъ въ седмицата — въ Среда.
Цѣната на вѣстника е за година 5 лева въ прѣдплатата. За странство се прибавятъ само пощенскитѣ разноски.

Всичко което се отнася до вѣстника се изпраща до администрацията въ гр. Плѣвнѣ.

За частни обявления се плаща по 2½ ст. на дума въ последната страница, а на първа по 5 ст. Обявления отъ сѣдебиятъ пристави се по-мѣстватъ по особено споразумѣние.

Неплатени писма не се приематъ и необнародвани рѣкопики не се връщатъ, освѣнъ ако сѣ придружени съ пощенска марка.

„СЪЕДИНЕНИЕТО ПРАВИ СИЛАТА“

Печатницата на Димитровъ & Игнатовъ се нуждае отъ двама работници словослагатели.

Сѣдбоносни моменти.

Българския народъ се подлага на пово на тежки изпитания. Не му било сѣдено още да заживѣе спокоенъ животъ и мирно да се прѣдаде на своята умствена и физическа работа. Високитѣ обществени и културни задачи, които се налагатъ и къмъ които се стрѣматъ нашия народъ, наново трѣбва да бждатъ захвърлени, за да се даде мѣсто на нискитѣ страсти и на дрѣвнитѣ партизански борби. Привидното политическо спокойствие, което ужъ бѣше настъпило за нашата страна, изглежда да е онова страшно и таинствено затишие, слѣдъ което слѣдватъ грозни политически стихии и сѣтрѣсення. Такива, спокойни на гледъ моменти, които само политическитѣ слѣпци въ насъ не могатъ да ги видятъ и оцѣнатъ, издигатъ на политическата повърхностъ обикновено най слабохарактернитѣ и безпринципни държавни мъже, които рано или късно ги очаква безслѣдно потъване въ вълнитѣ на бездѣлния ни политически океанъ. Тия държавници сѣ ония политически „еднодневки“, които въ опозиция всичко разрушаватъ, но щомъ дойдатъ на властъ — не могатъ нищо да създадѣтъ. Тѣхната политическа дѣятелностъ и въ опозиция и на властъ е отрицателна и разрушаватъ, — это защо — и тѣхната сила е само въ опозиционната имъ дѣятелностъ — тамъ, дѣто има много повече права, отколкото задължения.

Тази характеристика, повече или по-малко, може да се приложи и спрямо всичкитѣ наши съврѣмenni партии.

Партиитѣ въ насъ не сѣ групирани около нѣкакви общо-народни идеали и принципи, но сѣ групирани около отдѣлни политически кумири, които отъ своя страна сѣ се издигнали толкова високо не въ името на нѣкакви високѣ държавнически способности, но въ името или на общитѣ материални интереси, или, най послѣ, въ името на слѣпни случаи. Не ще никакво съмнѣние, че такива един партии, които не сѣ израстнали отъ прамитѣ економически или обществени нужди на народа, нѣма никога да произхождатъ въ своята борба отъ името на тия нужди, но ще произхождатъ отъ името на своитѣ частни или каторияни интереси. „Общественото благо“, „спасението на отечеството“ — това сѣ ония сладки и звучни думи, съ които най много всички хвърлятъ прахъ въ очитѣ на народа и съ които нашитѣ партии до днесъ сѣ най много служеха винаги когато имаша нужда отъ „милиа“ народъ.

Извѣтъ нашатѣ политически партии, въ нашето общество днесъ царува или най голѣмо безгрижие, което достига до прѣстѣпно избѣгване на нашия по-

литически животъ, което става особено съ „интелигенцията“ на народа, или пъкъ царува тъмна и непрогледна мъгла по най жизненитѣ въпроси на нашето отечество.

И така, въ такъва сѣдбоносни моменти, като сегашния, когато открито е поставенъ въпроса за бѣдѣщето економическо състояние на нашия народъ, вмѣсто да имаме една организирана обществена сила, отъ която да се разбавятъ всички противонародни мѣроприятия, ний имаме разнородни партии, подъ разни етикети, но съ сѣ едни и сѣщи алчни и властолюбиви стрѣмежи — стрѣмежи за властъ и пари! Слѣдъ това имаме безхарактерната страхлива и алчна „интелигенция“, която има една единствена задача: да пазѣ сѣжната си кожа и да група богатства върху богатства. Тя, потънала въ безброй „лични“ и „домашни“ грижи, заета съ „възпитанието“ на своитѣ дѣца, не ѣ остава нито минута да се загрижи по сериозно и искрено върху нѣкой по общи и по идейни въпроси. А ако почне нѣкога да спори по нѣкой обществени и политически въпроси, сигурно ще спори повече за това, защото дълбоко въ нѣкой катъ на душата си е засѣгната отъ чисто „лични“, или материални интереси.

Колко е печално това положение. Много малка частъ отъ тѣй наречената „интелигенция“ се вглежда въ нуждитѣ на своя народъ и малцина сѣ тия, въ гърдитѣ на които да гори пламъкъ на искренното и сѣрдечно възмущение; които да виджатъ неправдитѣ които се вършатъ надъ бѣдния селски народъ; които да плачатъ и да се радватъ заедно съ народа; които да отидатъ между него, да отриятъ неговитѣ сълзи, не когато има избори, и когато всички иматъ нужда отъ „числото“ на „милиа“ народъ, но — които отиватъ всѣкога между него и които иматъ само едни единствени интереси: участие и благоденствието на бѣдния народъ.

Малко, много малко сѣ тия народни хора. Но, колкото и да сѣ малко по число, тѣхния искренъ гласъ е достатъченъ, за да отвори очитѣ на народа и да му каже, че врѣме е вече да се тури край на експлоатацията съ неговия гласъ и съ неговото довѣрие. Лъжитѣ, измамнитѣ и безчестнитѣ проповѣди на разнитѣ агитатори или търговци съ селския гласъ, трѣбва да се прѣвзиратъ отъ съзнателнитѣ земледѣлци. Управлението на досегашнитѣ партии достатъчно трѣбва вече да ни е научило, че никой не е въ състояние да се грижи по добръ за интереситѣ на народа, отколкото самия народъ.

И така, при днешнитѣ сѣдбоносни дни за нашия народъ, когато се рѣшаватъ неговитѣ най жизнени интереси, отъ една страна ний имаме нашитѣ „партии“ и нашата „интелигенция“, които сѣ готови колкото щѣте още да плачатъ съ кродилски сълзи и да си

скубятъ коситѣ за „страданията“ на народа и за неговото „спасение“, но само до тогава, до като се впятъ съ своитѣ хоботи въ тѣлото на народа, — отъ друга страна — ний имаме самия народъ: зеделѣлци, занаятчий и работници — грамадна, но не организирана маса, която още не съзнава своитѣ общи интереси, но която има поне чиста и не развалена душа, сѣрдце и съвѣсть, които най вѣрно ще ѣ подсказжатъ най правия и най спасителния пътъ.

Трѣбва добръ отъ всички да се помни, че вълка никога не прощава на своята жертва!

Дали ще ги върва вече народа?

Изборния денъ приближава. Телеграфнитѣ жици почнаха да принасятъ безбройнитѣ прѣстѣпни полицейски заповѣди, — изглежда, че скоро „либералния прогресъ“ ще се прѣформира на „либераленъ регресъ“. Партийнитѣ бюра изъ София, тоже ще прѣдприематъ фабрикацията на своитѣ ласкателни позиви, манифести и пр. А и дребнитѣ провинциали политиканчета не стоятъ съ скръстени рѣцѣ: тукъ-тамъ изъ тъмнитѣ уединени кѣтчета на отечеството почнаха да се забѣлѣзватъ малки шумове отъ обятелитѣ имъ агитационни слова. Неще се измине много врѣме и разнитѣ шѣфове и шефчета ще почнатъ да кръстосватъ страната, за да убѣждаватъ наивния народъ, че тѣ сѣ единственитѣ спасители на отечеството.

Да, Българския народъ скоро ще се срѣщне съ неговитѣ досегашни водители, които тѣй мадро го управляваха и тѣй чудесно го спасяваха, че успѣха най сетнѣ да го докаратъ до настоящето продажно положение; ще се срѣщне съ тѣзи умни пастири, които цѣли 24 години го млѣкуваха, стрижеха, и пасѣха, и сега кроятъ какъ по износно да го продадатъ на западно-европейскитѣ крупни търговци.

Насъ не ни очудва този периодиченъ български шумъ; не ни очудватъ чергарскитѣ скитания на политиканитѣ, нито пъкъ тѣхнитѣ площадни самохвални рѣчи. Да, съвѣститъ не — насъ ни даже радва обстоятелството, че изчезва лека по-лека ония прѣстѣпни монархически изборенъ начинъ, при който народната воля бѣ съврѣшено погребена и изборния резултатъ бѣ въ прима зависимость, само отъ тѣзи субекти, които имаха властта въ рацѣтѣ си; радва ни още това положение на работитѣ, понеже чрѣвъ тѣзи прѣдъ — изборни срѣщи, чрѣвъ тѣзи агитационни рѣчи, народа освѣтъ че има случай да се срѣщне лице съ лице съ неговитѣ довѣрници; освѣтъ че ще има случай да искаже своето одобряние или прѣзрение; по най главното е, че по този начинъ народното внимание се привлича къмъ неговитѣ свещени права; че по този начинъ се вдѣхва съмнѣние у него, което го гласка въ стрѣмежитѣ за раз-

повнаването на доброто отъ злото, истинското отъ лъжовното, безкористното отъ користното и пр. А не е ли това пътътъ къмъ свѣтовния идеалъ? Да подбудитъ единъ народъ къмъ стрѣмежа за самоусъвършенствование; да го накарашъ да начене да отглагова своето положение, като същество земно, чувствително и мислящо; да го накарашъ да разпознава своята общественна зависимостъ; да го подбудитъ къмъ зачитанieto на неговитѣ си индивидуални права и да го заставишъ да разбере задълженията си къмъ неговитѣ ближни — не е ли това завѣтний идеалъ на просвѣтената частъ отъ цѣлото човѣчество? Не е ли това цѣльта на науката, която разглежда фактитѣ, издирва причинитѣ, съпоставя противоречията, измѣква истината и освѣтлява пътътъ къмъ този идеалъ?

Нѣщо по-вече даже — ний бихме желали, щото тази дѣйностъ на политиканитѣ дѣ се не ограничава само въ тѣснитѣ рамки на егоизма, но съ врѣме да взема поне малко нѣщо алтруистическа форма; ний бихме желали, щото тѣзи срѣщи да не ставатъ само въ прѣдъ — изборния денъ, но да се повторятъ и прѣвъ другото врѣме, когато народа е спокоенъ, когато партизанскитѣ страсти сѣ пооталожени и когато чистия разумъ прѣодолява на всички груби пориви. Тогасъ само народътъ ще има по голѣма възможностъ да различи чистия бисеръ въ този изобиленъ боклуку, който се изсхвърля изъ разпеленитѣ партизански уста.

Единичното нѣщо, което причинява въ случая нашето удивление и, което ни кара само да се занитваме е: *дали ще ги върва вече народа?* При тѣзи очиблющи факти, при тѣзи безбройни примѣри и при тази далтна иллюстрация на тѣхната досегашна дѣятелностъ, като народни водители, като обществени дѣйци и като държавни мъже; ний си задаваме този въпросъ въ прѣдвѣчерieto на бѣдѣщитѣ сѣдбоносни избори, като се наемаме да дадемъ по надолу и неговия приблизителенъ отговоръ.

Слѣдъ толкостъ политически събития въ страната, слѣдъ толкостъ промѣни на политически режими, слѣдъ толкостъ годишни залѣгвания и слѣдъ такъвъ кратъкъ, но шуменъ периодъ на съществуване съ политическа свобода, ний се питаме:

Дали този народъ, който е прѣживѣлъ такъвъ буренъ животъ, ще се прѣхласне пакъ отъ охиднитѣ имъ осмивчици и ще прѣклони вратъ прѣдъ тѣхнитѣ интриги; да ли този народъ, който е прѣскочилъ съ успѣхъ всички досегашни сѣтрѣсення и прѣмеждия, ще попадне най сетнѣ въ клопката на днешната грозна опасностъ; да ли този народъ, който е прѣмъ свидѣтель на всички приключения на този животъ, ще прѣнебръгне поуката отъ прѣсното минало и ще се прѣдаде пакъ на сѣща-

та буря да го тласка към страшната пропаст; да ли този народ, който изпита сърдцата на всички досегашни минимални доброжелатели, ще им опрости всичките грехове и ще се подмама пакът от техните ласкателства и гешефтарства, за да им се даде възможност да доискарат до край започнатата си прѣстѣпна роль?

Питаме се още:

Да ли този народ, който цѣли осем години бѣ подхвърлен на жестоката тирания, ще забрави всичко минало и ще се прѣдаде на сѣщитѣ вълци да го мачкат; да ли този народ, който цѣли пет години бѣ безбожно ограбвал и малтретиран като най нисша тварь, ще забрави всички тѣзи мжки и гешефтарства и ще се постави пакъ въ положението на млѣчна дойна кравица; да ли този народ, който цѣли двѣ години стѣна подъ кървавия мечъ и орловитѣ нокти, ще забрави явнитѣ крупни кражби на държавното съкровище, ще забрави кървавитѣ полета и влажнитѣ подземия на затворитѣ и ще попадне пакъ въ шепата на тѣзи Робоепирови внуци; да ли този народ, който явно съзира лопата замисълъ на една шеста дузина пискливи дворцови канарчета, ще прѣгледне всички грозни послѣдствия и ще се прѣхласне отъ тѣхнитѣ реформаторски химери; да ли този народ, който има щастieto да изпита миризмата и на послѣднитѣ росни зимбилчета отъ цѣлия букетъ на българскитѣ политикани, ще забрави вчерашната имъ недѣлгавост и прѣстѣпна замисълъ и ще се подведе пакъ по жабешиктѣ имъ крѣканья?

Питаме се най сетнѣ:

Да ли този народ, който изпита послѣдствията отъ нехайството за изпълнението на гражданскитѣ си и политически права, ще забрави този горчивъ хапъ и ще се хлъзне пакъ по наклонната плоскостъ на прѣкалената индиферентност; да ли този народ, който разбра до какъвъ край може да докара търговията съ законни права, ще забрави този печаленъ фактъ и ще продължи пакъ да рискува най великото си право за една чаша вино или ракия; дали този народъ прочее, който видѣ какво нѣщо е народно съдружие и обща сила, ще забрави неотдавнашнитѣ си побѣди и ще прѣклони глава прѣдъ полицейскитѣ беззакония?...

Ето всички въпроси и въпросчета, които ни вълнуватъ по настоящемъ и, на които мисълта за неправилното имъ рѣшение отъ народа ни значително тревожи; ето всички въпроси, за които човѣкъ на пръвъ погледъ би заключилъ отговорътъ си въ положителното »да« и въ отрицанието »не« — и ще ги върватъ, и нечатъ; ето всички въпроси,

най послѣ, върху които трѣбва да се спрѣ всѣки единъ, който милѣе за народниятъ прогресъ.

А. Ст. С—ски

(Ще слѣдва).

Личности или принципи?

Този въпросъ е единъ отъ тия, които най много сѣ повдигани въ насъ, по които е много спорено теоретически, но които практически сѣ най мѣчно разрѣшавани. Причинитѣ на това сѣ криятъ въ нашитѣ неопрѣдѣлени и леки обществени и политически условия, които не сѣ нарастнали още до тамъ, щото идеитѣ и принципитѣ, които днесъ още сѣмтно блуждаятъ въ умовѣ на отдѣлнитѣ лица и отдѣлнитѣ групи, да могатъ да се абстрахиратъ отъ личнитѣ и субективни интереси. Идеитѣ и принципитѣ не засѣгатъ дълбоко нашата лична и обществена дѣятелност; тѣ не сѣ сраснали съ цѣлото наше съществуване, —ето защо и тѣ не сѣ станали наши убѣждения или идеали, които грѣбва да бранимъ съ всичката сила на нашето въодушевление.

Главнитѣ пружини на нашата лична и обществена дѣятелностъ днесъ сѣ чисто материалнитѣ интереси, които ние обикновено покриваме съ дебелото було на нѣкакви по висши, идейни и обществени стрѣмежи. Нашитѣ желанья и стрѣмления до толкова могатъ да бждатъ обществени, до колкото не противорѣчатъ и до колкото не засѣгатъ нашитѣ лични прѣимуществено-материални интереси; отъ тукъ слѣдва и чисто личниятъ и материаленъ характеръ на нашето врѣме.

Трѣбва да признаемъ, че това положение е свършено естествено

За да може една личностъ или цѣло едно общество да се издигне до това положение, щото умственитѣ и изобило культурнитѣ интереси да могатъ да надвиятъ и да задушатъ силата на материалнитѣ интереси; да може човѣката душа да се освободи отъ ярема на вседневнитѣ материални нужди, за да влѣе въ своята душа повече обществено, или грижи за ближния; да може човѣкъ да се доближи до онова стѣпало, отъ дѣто като на дланъ се вижда цѣлото общество между което се живѣе; да може човѣкъ искрено да страда и да се радва заедно съ своитѣ ближни, —за такива хора и за такова общество се иска много по високо нравствено и истинско культурно развитие отъ това, което има днесъ нашето общество заедно съ неговитѣ обществени и политически водители.

Безъ това нравствено и культурно развитие, свършенното наше общество не е ясно опрѣдѣлено и ясно очертано въ своитѣ мисли, желанья и постѣпки;

въ неговия животъ не сѣ лежали здрави и идейни начала, възприети отъ дълголѣтни и устойчиви борби. Както въ личната дѣятелностъ, така и въ обществената, нѣма една ясно опрѣдѣлена мисълъ—нѣма идеалъ, който да вдъхва сила и мощъ, който да облагородява и направлява къмъ една по свѣтла по хуманитарна дѣятелностъ. Напротивъ —на всѣкъдѣ и въ всичко: въ общественитѣ и политическитѣ борби, въ литературната и научната дѣятелностъ —на всѣкъдѣ идеала е поруганъ, и върху неговитѣ развалени гордо-гордо сѣ издигатъ нискитѣ страсти, материалнитѣ нужди и личнитѣ интереси. Идеали, принципи и обществена дѣятелностъ —това е она цѣтъ въ нашето врѣме, задъ който обикновено сѣ прикриватъ най гнусни и позорни прѣстѣпления.

Днесъ за днесъ въ насъ имаме два обществени фактора: авторитета и тѣлпата.

Тѣлпата е безучастна къмъ общественитѣ, литературни и научни борби, а вмѣсто тѣхъ—въ тия обширни и неразработени полета царуватъ дребнитѣ и едри »авторитети«, които чудесно обаяватъ тѣлпата съ своето дълбоко мислене, желѣзна воля и »нравствено« вѣликолѣние.

Това сѣщото е и въ нашитѣ политически борби.

Въ нашата щастлива България има нѣколко политически съзвѣздия, които, ръководими отъ »най чисти« и »безкористни« стрѣмѣжи, сѣ се наели да спасяватъ българската земя. Въ срѣдата на тия съзвѣздия има винаги по едно, въ краенъ случай само по двѣ, слѣнца, които свѣтятъ съ ослѣпителна свѣтлина и освѣтляватъ както своитѣ съзвѣздия, така сѣщо още милиони други звѣздици, които едвамъ блѣпукатъ, готови винаги да изгаснатъ,—първитѣ сѣ нашитѣ политически кумири, чиято воля е сѣщинския законъ—това сѣ ония полубожества, които въ едната рѣка носатъ мечътъ, а въ другата—магьосническия жезълъ, съ който движатъ сѣдбинитѣ на нашето многострадално отечество; вторитѣ — милионитѣ звѣздици —това е дребния и тъмния народъ, който обикновено носи прозвището »тѣлпа«, която има само една воля: да работи черната земя и да боготвори своитѣ кумири.

Нѣма никакво съмнѣние, че това положение почва да се измѣнява.

Политическитѣ кумири, по една рѣкова необходимостъ, единъ по единъ разбиваха своитѣ глави отъ политическата си ничтожностъ и съ това—широко отвориха очитѣ на невѣжествената »тѣлпа« да се загриже вече сама за своето положение. Не ще отрѣчемъ, че това съзнателно движение е винаги сѣ-

щесствувало; то бавно, но сигурно сѣ повдигаше напредъ и сѣ изрази най послѣ въ едно масово селско движение, което въ основата си е истинско и широко—демократическо. Като таково, то не сѣ прикланя прѣдъ личности и авторитети; то не плѣте »вѣнци хваления« на нѣкакви фалшиви народни спасители, каквито Богъ ги бѣше до сега толкова напорилъ въ наша земя, —напротивъ—това движение има въ срѣдата си само скромни работници —точно такива, каквито подобаватъ на нашия още слабо съзнателенъ и неукрѣпналъ народъ.

Ний напълно съзнаваме, че имаме нужда още отъ много и много ратници за нашето грандиозно дѣло, но що да правимъ, когато въ насъ има много ратници на думи, но нѣма ратници на дѣло? А нашата борба е борба реална, борба между самия тъменъ народъ —борба, която съвсѣмъ не прилича на площаднитѣ викове и на слѣзливитѣ плачове на легионъ »народни« хорица, които сѣ до толкова народни, до колкото могатъ да спечелятъ за смѣтка на народния грѣбъ.

Ето защо, ний не се срамуваме, че имаме между насъ такива »народни« дѣатели,—напротивъ—ний сѣ гордѣемъ, защото и нашата сила не е въ равнитѣ »водители« и »шефове«, но тя е въ самия народъ, който е единственъ и строгъ господарь на своето положение.

Д.

ХРОНИКА

Прѣдседателя на Съюза г. Я. Ст. Забуновъ сѣ завърна за два дни отъ обиколката си за уреждане на една своя частна работа. Слѣдъ това, отново замина за Русе, Павликени, Никополъ и Ловечъ.

Считаме се за длѣжни да напомнимъ още веднажъ за членскитѣ вноски, които трѣбва да сѣ внесѣтъ часъ по скоро, иначе рискуваме да спрѣмъ и вѣстникъ и всѣка дѣятелностъ.

Помолени сме отъ Министерството на Търговията и Земледѣлаето да явимъ на интересующитѣ се г-да читатели, че приемането на практиканти въ едногодишнитѣ практически курсове по отглеждането и присаждането на американскитѣ лози при държавнитѣ ловови разсадници въ Ломъ, Вратца и Ловечъ сѣ стане на 1 Мартъ.

Кандидатитѣ за тѣзи курсове, трѣбва да подадѣтъ заявление до управителя на разсадника, при който искатъ да практикуватъ, най късно до 25 Февруарий. Въ обявлението, помѣстено на послѣдната страница на вѣстника, сѣ изброени условията, на които трѣбва да отговарятъ кандидатитѣ за тѣзи курсове.

ПОДЛИСТНИКЪ.

Селско тегло.

(Изъ Глѣбъ Успенскитѣ)

Малко по малко мисълта за правата на селото при разрѣшаване на въпроси, които сѣ отнасятъ до неговитѣ нужди и грижи, почна да изпѣжда изъ моя вѣстникарски умъ мисълта, че разрѣшаването на селскитѣ народни въпроси може да става безъ участието на самото село.

Почна да ми дожда въ главата мисълта—защо въ вѣстникарскитѣ разрѣшения на въпроситѣ за народния животъ не играе никаква роля бѣклицата, за която селянина забравя всичко; нито неговата храна, нито изобило всичкитѣ интереси, желанья и грижи, съ които живѣе и безъ които е немислимо въ сегашното наше село?—Защо селото непрѣменно трѣбва да приема всевъможнитѣ рѣшения на хора съвсѣмъ чужди за него?—Защо то само нѣма право да каже—каково му е нему нужно?

—още дълго ли врѣме селото не трѣбва да знае, какво вършатъ за него чужди хора, та макаръ и хора съ нѣкакво високо развитие?

Подъ влиянието на тия мисли, азъ рѣшихъ, че е необходимъ единъ истински селски вѣстникъ, органъ на селския животъ, безъ външни извѣстия, безъ литературни и театрални подлистници; органъ не за шегитѣ и смѣхове, а органъ за истинското положение на селския джобъ, на селския умъ, сърце, желанья, нужди и надежда. Такъвъ единъ органъ освѣтилъ би тъмния селски животъ, внесалъ би свѣтлина въ тъмната и мрачна селска колиба, гдѣто иначе човѣкъ би трѣбвало да ходи въ пълно незнание, да сѣ бърка, да сѣ губи, —сѣ една дума—безъ да знае на какъдѣ, що и какъ да дѣйсствува...

Веднажъ, когато разселимъ не ми донесе вѣстници за цѣла една недѣля, азъ, за да убия по лесно врѣмето, взехъ сѣ съставянето на програма за първия брой на едно ежедневно периодическо издание, посвѣтено изключително

на селото и на селянина. До тогава азъ нито една минутка не съмъ прѣдполагалъ, че такава една работа ще бжде особна трудна,—напротивъ—азъ мислѣхъ, че тази работа е много лека, трѣбва само човѣкъ да сѣ заеме по прѣлежно. Обаче, тази работа сѣ указа много трудна, което азъ не прѣдполагахъ, главно за това, понеже азъ, за образецъ на моето издание взехъ пакъ столичнитѣ вѣстници и тукъ именно азъ сѣ убѣдихъ, че нито единъ отъ отдѣлитѣ на тия вѣстници не е пригоденъ за единъ селски вѣстникъ.

За да може достойно да сѣ подражава на аристократическитѣ и висши столични вѣстници, азъ трѣбваше просто да измислювамъ равни нѣща, да съчинявамъ уводни статии, а за другитѣ отдѣли азъ трѣбваше да изваждамъ отъ тукъ отъ тамъ разни новини и извѣстия, като мислѣхъ, че сѣ полѣзени за селото и слѣдъ това—да ги поставямъ въ едно или друго мѣсто, споредъ своя характеръ. Но, при сѣ това, много факти и новини съвсѣмъ не можахъ

да влѣзатъ, нито къмъ единъ отъ отдѣлитѣ, които азъ прѣдвдвждахъ за селския вѣстникъ.

Столичнитѣ вѣстници, които съвсѣмъ нѣматъ за цѣль нѣкой по дълбоки и по трайни задачи, могатъ да прѣдставятъ както нашия, така и иностранния животъ тъй както си искатъ, защото столичната аристократическа публика сѣщо ще поглъне безъ всѣкакъвъ протестъ; но съ селския вѣстникъ работата стои съвсѣмъ друго яче: въ него трѣбва да сѣ помѣстватъ само истински и проверени факти, които дълбоко засѣгатъ нуждитѣ на свършенния селския животъ.

Не сѣ ли спази това първо условие, не може тогава и дума да става за нѣкакъвъ истински селски вѣстникъ, който да принася даже една съвсѣмъ относителна полза.

Прѣвелъ: Demos

ЗЕМЛЕДЪЛСКО ДВИЖЕНИЕ.

Централния Управ. Комитетъ на Българския Землед. Народ. Съюзъ, преди няколко дена е издалъ до г. г. околийските и селски Прѣдсѣдатели на земледѣлскитѣ дружби въ княжеството, слѣдующето окръжно:

„Тѣмо по това време миналата година Българския народъ, слѣдъ като се бѣше отървалъ отъ едно злостно правителство, което за да се закрепни не пожали да пролѣе българска кръвъ въ Варна, Дунавъ-Кулакъ и др., бѣ повикалъ да избере по свободно за пръвъ пътъ своитѣ народни прѣдставители, за XI-то обикновено Народно Собрание, които да бѣдатъ истински изразители на неговитѣ болки и немания. И наистина той не бѣ много излъганъ. Избранницитѣ отчасти, може да се каже, дѣйствително истински народни избраници, които до нѣкъдѣ и оправдаха даденото имъ довѣрие. И земледѣлската организация по реда си, слѣдъ като прокара ония чудовищни гонения и прѣсѣдвания, слѣдъ като бѣ дала нѣколко скъпи жертви и то едва въ едно кѣсо врѣме на своето съществуване, взема живо участие въ тѣзи избори въ които успѣ да прокара нѣщо 23 души свои прѣдставители. И тържествуваше Българската Земледѣлска Организация слѣдъ такава една побѣда и имаше защо. За жалостъ, обаче, длѣжни сме да кажемъ истината, колкото и горчива и да е тя, тържеството наше не отиде за дълго. Както въ всѣко стадо има красави и сакати, така и въ нашитѣ избраници се намѣриха хора, които кривнаха кой къмъ една, кой къмъ друга партия и то веднага щомъ отидохме въ София при голѣмцитѣ. Ние съ горестъ на сърдце гледахме и слѣдихме повѣдението на тѣзи отцѣпници; които безъ да мигнатъ дигаха ръка за увѣличение на поземелния налогъ, както и нѣкой за прокараването на ония чудовищни договори съ монопола на тютюня, които обвързваха България половинъ вѣкъ подъ една чужда компания.

По този начинъ ние изгубихме въ срѣдата на бившето XI Народно Собрание 17 души народни „земледѣлски“ прѣдставители, избрани отъ земледѣлци и отъ името на земледѣлската организация, които гледаха повече интереситѣ на своитѣ партии, отъ колкото интереситѣ на ония, които ги бѣха пратили въ София.

Това, обаче не отчая истинскитѣ земледѣлски народни прѣдставители, които бѣха останали на брой само 7 души. Напротивъ тѣ виждаха въ това раскопчаване и отцѣпване силата на земледѣлската организация въ България, която се закрепва. Само тѣзи 7 души вѣрни на организацията народни прѣдставители отстояха до край, като водѣха борбата съ своитѣ скромни сили всѣкога за защита интереситѣ на земледѣлцитѣ въ страната. Стенографически протоколи на народното събрание сж свидѣтели за това, ние бѣхме рѣшили: *единъ стрѣлъ да остане, пакъ да държимъ до край съ организацията и ние изпълнихме нашия дългъ.*

Но ето, че днесъ пакъ ни прѣдстоятъ законодателни избори. Както Ви е извѣстно XI обикновено народно събрание биде разтурено по причина че отказа да гласува едни прѣдателски договори, насочени да обвържатъ България за половинъ вѣкъ подъ една чужда компания, на която се залагаше монопола на тютюня.

Въ тѣзи избори, Българската народна организация, ще трѣбва да вземе пакъ живо участие, за да прокара поне 30—40 души свои народни прѣдставители, които въ днешното критическо врѣме сж крайно нуждни.

По този случай намираме за нужно да дадемъ на г. г. прѣдсѣдателитѣ

на земледѣлскитѣ дружби слѣдующитѣ упътвания:

1. Едно голѣмо неудобство у насъ е това, че ние всѣкога имаме много кандидати. Всѣкой отъ насъ мисли, че да бѣде депутатъ човѣкъ не е мѣчно нѣщо. Това е погрѣшно. Отъ единъ народенъ прѣдставитель се изисква много нѣщо, и не всѣкой отъ насъ е готовъ за това. За туй дружбитѣ ще трѣбва много да внимаватъ при избора на кандидатитѣ. Тамъ гдѣто се появатъ много охотници за депутати трѣбва по единъ добъръ начинъ да се склоняватъ на отстъпка; не направятъ ли обаче, това, на такива трѣбва да се даде да разбератъ, че тѣ сж вѣдни за организацията и по добръ е да ги нѣма въ нейнитѣ редове. Тѣ трѣбва да се исклучватъ и да не имъ се дава повече да борава въ нея.

2. Веднага слѣдъ получаване на настоящето, околийскитѣ и селски дружби, трѣбва да свикатъ събрание всѣка въ своята околия и село и слѣдъ като добръ обмислятъ да опрѣдѣлятъ съответственото си число кандидати, които ще избиратъ. Така опрѣдѣленитѣ кандидати ще съобщите въ централния упр. комитетъ въ Плевенъ и не по късно отъ 15 дни до денятъ на избора.

3. Околийскитѣ дружби, а тамъ гдѣто нѣма такива, събранията които е опрѣдѣлило кандидатитѣ, ще изисква писмена декларация отъ кандидатитѣ въ смисълъ, че тѣ се задѣлжаватъ, ако бѣдатъ избрани, да държатъ въ народното събрание земледѣлскитѣ искания и земледѣлската организация и че тѣ никога нѣма да поддържатъ тази или она политическа партия въ вѣда на земледѣлскитѣ интереси, както и ония—на другитѣ съсловия. Тѣзи декларации подписани саморъчно ще испратитѣ въ централния комитетъ, който ще бди повѣдението отъ послѣ на всѣкитѣ избори и отдѣлно, като ще му публикува декларацията, веднага ако е кривналъ нѣкъдѣ, за да го видятъ избирателитѣ му и свѣтъти.

4. Съ други политически партии въ компромиси за съдружно дѣйстви по изборитѣ ще отбѣгвате да влизате, освѣнъ ако нуждата го изисква на мѣстни условия, и то само съ ония, които сж противъ всѣкакви монополи и които не сж далече отъ земледѣлската организация.

5. По изборитѣ се употребяватъ всевъзможни сѣдства: подкупи, лъжи, уподяване и пр. Това трѣбва строго да се усъжда. Нашата организация не желае да има депутати избрани по този начинъ. Тя трѣбва да бѣде гнѣздо, отъ гдѣто да се развѣждатъ всѣчки добродѣтели. Така сѣщо трѣбва отрано да се избѣгватъ всѣкакви насилия и скандали, които сж приспѣши само на нѣкой наши партии. Изборното право е свѣто и всѣкой трѣбва да отиде съ благоговѣние съ мисълъ, че упражнява едно свое свято право. На насилията, ако ли има нѣкъдѣ отъ страна на полицията, трѣбва да отговаряте съ дружна и енергична протести. Ако нѣкой Ви попрѣчи съ насилия и Ви отнѣме правото да гласувате, въ краенъ случай само, имате да му отговоритѣ сжщо съ насилие. Никой нѣма право да Ви отнеме избирателното право.

6. Вѣроятно, правителството ще поиска да употреби тукъ-тамъ насилие и заплашване, съ цѣлъ да заплаши избирателитѣ за да не дойдатъ много на изборитѣ. Ще трѣбва да внушитѣ на избирателитѣ, че тѣ нѣма защо да се плашатъ и че тѣзи избори сж най сѣдноносни отъ всѣкитѣ до сега и че грѣхъ ще бѣде ако сега именно не отиде всѣки и си подаде бюлетината. Особено важно е това за земледѣлцитѣ, които сж най онеправданитѣ отъ всѣки до сега.

7. Нѣкой отъ нашитѣ дружби, ще

иматъ да избиратъ съдружно Народни Прѣдставители съ турското население, особено въ околий турски. Прѣпоръчваме мирна и приятелска обноска съ тѣхъ, сѣдбата и положението на които не е много различна съ ония на българското население. Внущете имъ, че нашитѣ, както и тѣхнитѣ болки не сж освѣнъ едни и сжнитѣ за това и намъ и тѣмъ се налага съдружна работа.

8. При опрѣдѣлене на кандидатитѣ трѣбва да се не забравя още да се опрѣдѣлятъ веднага и нуждното число агитатори за всѣко село, като се гледа да попаднатъ за тази работа най трѣввитѣ, умнитѣ и отворени работници.

9. При опрѣдѣлене кандидатитѣ, както е казано и въ пунктъ I-й трѣбва много да се внимава: първо, трѣбва да се прѣдпочитатъ хора по възможности образовани, честни и съ доказана привѣрзаностъ къмъ организацията; на първо мѣсто трѣбва да стоятъ околийскитѣ и селски прѣдсѣдатели и членове на дружбитѣ.

Съ това свършваме, като се надѣваме, че г. г. Прѣдсѣдателитѣ, ще употребятъ всѣчки възможни и прилични сѣдства въ прѣдстоящитѣ законодателни избори, за да получатъ едно внушително число Нар. Прѣдставители въ бѣдѣщото XII обикновено Народно Собрание, гдѣто земледѣлската организация да бѣде достойно прѣдставена!

Ловченската околийска земледѣлска дружба въ засѣданието си на 13 того, между другитѣ въпроси, които разрѣши, прие и слѣдующето рѣшение: да покани всѣчки извѣстни до сега дѣятели и неоморими ратници за народното пробуждане, да приготвятъ населението отъ околията за прѣдстоящата изборна борба, за въ полза на земледѣлската организация. Събраниято, като имѣ прѣдвидѣ, че Вий до сега сте работили за въ полза на съдружаването и пробуждането народно, намѣри за добръ да Ви покани, да приготвитѣ избирателитѣ отъ селото Ви, да взематъ най живо участие, въ прѣдстоящитѣ законодателни избори, които ще станатъ на 17 Февруарий т. г., които ще бѣдатъ, може би, послѣдни за българския народъ; понеже неговата свобода, почна ползката да се ограничава и, може би, единъ денъ да се отнеме съвсѣмъ; а всѣчко това зависи отъ голѣмото раскопчаване на населението къмъ различнитѣ партии, които отъ година на година се увеличаватъ; а пъкъ ний не трѣбва да забравяме народната поговорка, която казва; „несговорна дружина, не може си почина“. Ето защо Вий трѣбва да вземитѣ нуждитѣ мѣрки, за да се не прѣскатъ Вашитѣ съселани къмъ различнитѣ партии, които става вече 25 год. отъ какъ сж на лѣгалѣтъ, до гдѣто ни докараха до този халъ; но да имъ обясните, да върватъ задружно, да се хванатъ ръка за ръка и по такъвъ начинъ ще образуватъ една скала, о която да разбиятъ главитѣ си разнитѣ партизани, защото миналото ни показва, че никоя политическа партия не е помислювала нито ще помисли за економическото подобруване на селянина, тогава какво му остава, още ли да се лѣже? Не, той (селянина) трѣбва веднажъ за винаги да се обеди, че никой други нѣма да се замисли за неговия халъ, освѣнъ ако самичакъ се не завземе да си помогне; ами напъ на това ни учи и поговорката: „помогни си самъ, да ти помогне и Богъ“. Като тѣй, събраниято на Васъ възложи, почитаемий Г-не, тази неприятна, но въ сжщностъ спасителна грижа; понеже ще работитѣ за въ полза на тѣзи хора, къмъ които принадлежатъ те и Вий, за хора, които най много сж тѣпкани и неоправдани, лѣгани и омалвани съ добритѣ обещания на различнитѣ партизани. И днесъ какво вижда-

ме? Хората отчаяни, недовѣрчиви и не знаятъ вече какво да правятъ; като тѣй, възползувайте се въ случая и имъ обещането, че спасението е само въ съдружаването народно. Покажете това на Вашитѣ селяни и имъ обещането, че Българския земледѣлски съюзъ има цѣлъ: просвѣтителна и политико-економическа; т. е. той ще се грижи да вдѣхне знание между народа, ще посочва неговитѣ обществени и политически права, та за въ бѣдѣще да не могатъ разнитѣ партизани да се възползуватъ отъ тѣхното невежество. Ще Ви молимъ въ агитациитѣ си да бѣдите прѣдпазливи, да не прѣдизвикате разни скандали, съ другитѣ партизани, бѣдете честни, недейте обѣщава нѣща невъзможни, нѣща лѣжливи и непостижими; а всѣчко което проповѣдвате да бѣде въ съгласие съ земледѣлскитѣ искания. — Прочие на работа, не губете ни минутка, часътъ наближава, за това да не би да се оставимъ пакъ въ рацѣтъ на разни партизани, които за изгодата на дѣбеа и съпартизанитѣ си България ще заложатъ и наши щепродайтѣ; ето защо трѣбва да се силотимъ въ едно и имъ докажемъ, че сме народъ свободенъ, свободата си да пазимъ и да не си мисли нѣкой, че съ чаша вино и ракия гласътъ ни ще откупи, както е било до сега нашия селянинъ за една чаша вино и ракия гласътъ си е продавалъ, но събуди се той и види, че това е било сѣдство за лѣгане и днесъ не може се намѣри човѣкъ, който да приеме за едно потерпване гласа си да продаде, защото съзна, че съ това той прави най голѣмото прѣстѣпление на този свѣтъ, съзна че съ всѣчко това той честта си продава и бѣдѣщото на своитѣ дѣца.

Като тѣй всѣки трѣба да помни и мисли, че денятъ 17 Февруарий т. г. ще рѣши сѣдбата на българския народъ, този денъ ще бѣде за насъ паметенъ, защото заради него или ще бѣдемъ проклинати или възхвалявани отъ нашето поколение; понеже всѣки слѣдъ смъртта си оставя по нѣщо: кой стари и немощни родители, кой бѣдни чолѣди, кой нещастни братя и сестри, които единъ денъ ще си спомнятъ и стократно оцѣнятъ неговитѣ заслуги. Нека всѣки знае, че Ви, като синъ на това отечество, колкото силите Ви позволяватъ, сте са трудили за Вашите близки и ще имъ оставите добъръ завѣтъ.

Прочие на работа и напредъ въ свѣтлата борба, куражъ и постоянство и само по такъвъ начинъ ще оправдаете надеждитѣ, възложени Ви отъ Околийското събрание, дѣйствайте така и бѣдете увѣрени, че всѣкога и всѣкогъ ще побеждавате.

Протоколъ. Земледѣлцитѣ отъ с. Тюркменъ, Пловдивска околия, на 13 Януарий 1902 год., събрани въ училището по поводъ обмислюване и разискване на въпроса за основаване на земледѣлска дружба и въ селото имъ, гдѣто подъ врѣмното прѣдсѣдателство на Иванъ Запряновъ и членове: Колю Тавевъ и Иванъ Мариновъ, се откри засѣданието и започна разискването на въпроса. Учителя Наню Атанасовъ, по покана отъ събранитѣ, четѣ и говори върху ползата и нуждата отъ земледѣлското здружаване, който въ заключение изтъкна, че е вече необходимо, щото земледѣлцитѣ да се здружаватъ вече и повѣдатъ задружна борба, за извоюване на своитѣ, потѣпкани права. Слѣдъ като се разиска и обмисли обстоятелствено въпроса отъ събранитѣ селяни—земледѣлци, и като се взе прѣдъ видѣ, че никоя отъ досегашнитѣ политически партии не е работила искрено за нашето економическо подобруване; че и за напредъ ако още продължаваме да се влачимъ слѣпо подиръ тѣхъ, то окончателно ще рухнемъ въ

пропастта, която тѣ сж ни подготвили; то прѣдъ видѣ на всичко това

РЪШИХМЕ: Отказваме се отъ всички досегашни политически партии слѣдъ които слѣпо сме се влѣчили, като се присъединяваме къмъ Българския Земледѣлски Народенъ Сюзъ. За тая цѣль, днесъ, като си съставихме земледѣлска дружба, избрахме си и настоятелство въ съставъ: прѣдсѣдателъ Димитръ Д. Кондевъ, подпрѣдсѣдателъ Маринъ Ивановъ, дѣловодителъ-касиеръ Иванъ Запряновъ и съвѣтници: Димо Грозевъ и Никола Станчевъ.

Назначени се и комисия, която да изработи проекто-устава, който въ едно близо събрание ще бѣде разгледанъ и приетъ.

ПРОТОКОЛЪ. Жителитѣ на г. Борисовградъ, въ събранията си на... Януарий 1902 г. вземаха рѣшение да основатъ земледѣлска дружба въ градъ си, като се присъединяватъ къмъ Българския Землед. Народенъ Сюзъ. За настоятелство избрали слѣдующитѣ лица: Прѣдсѣдателъ Атанасъ Запряновъ, касиеръ-дѣловодителъ Петръ Тячевъ, секретаръ Д. Т. Драгиевъ и членове: Д. Кираковъ, В. Пеневъ, Вл. Колевъ, К. Сталевъ, С. Д. Пашазовъ и П. Т. Драгиевъ.

ПРОТЕСТЪ. Жителитѣ отъ село Долни Инджикъ, Шуменска околия и окръгъ, събрани въ училището да обмислятъ въпроса по уволнението на досегашния имъ учителъ и замѣстванието му съ другъ, като взели прѣдъ видѣ: Че отъ започването на настоящата учебна година до сега става четвърти пѣтъ прѣмѣна на учителския имъ персоналъ; че половината отъ учебната година се е вече изминала и постояннѣ учителъ още не е утвърденъ.

РЪШИЛИ: 1) Протестираме противъ тия партизански рѣшения на съвѣта;

2) Молятъ Господина Министра, да отмени прѣдписанието си, съ което утвърждава рѣшението на съвѣта.

Въ противенъ случай, заявяватъ, че никой другъ учителъ нѣма да допуснатъ въ училището си освѣнъ досегашния.

ОТВОРЕНО ПИСМО.

Много отъ противникитѣ на земледѣлската организация, говорятъ за мене, че съмъ билъ по политически убеждения народникъ; то заявявамъ на всички мой противници и приятели, че отъ появяването на землед. организация и до днесъ азъ съмъ дѣйствувалъ за постигане цѣлитѣ на тая организация, и за това да не ме считатъ за членъ на разнитѣ партии, а да ме считатъ за членъ на землед. сюзъ, какъвто съмъ билъ и какъвто ще бѣда и за напредъ.

Петко Ил. Гачевъ.

Получихме още слѣдующитѣ телеграми:

Касичанъ. 24 Януарий 1902 г.
Вчера имаме събрание въ което вземаха участие 15 села. Господинъ Забуновъ държа блѣскава рѣчь по организирането ни, събраниято изслуша оратора съ възхищение, взема се рѣшение на 27 да се опрѣдѣлятъ кандидатитѣ. Малевъ.

Попово. 28 Януарий 1902 г.
На 26 того пристигна прѣдсѣдателъ сюзъ г. Забуновъ, с. Хайдаръ, държа трогателна за земледѣлцитѣ рѣчь. 27 отплатува съ новитѣ кандидати Иовчо Георгиевъ, Деню Колевъ с. Аязларъ при стечение доста селяни отъ околнитѣ села, състоя събрание, рѣчь отъ Забунова блѣсташа, впечатление отрядно. Земледѣлцитѣ отъ Поповско вѣрвайки

благоприятния исходъ на свѣтото дѣло пращатъ братски поздравъ своитѣ братя земледѣлци, викатъ бодро напредъ борбата.

Подпрѣдсѣдателъ окол. дружба:
Къньютъ.

ЗЕМЛЕДЪЛСКО-МЕТЕОРОЛОГИЧЕСКИ БЮЛЕТЕНЪ
за декемврий 1901 г. по новъ стилъ (18 ноемврий до 18 декемврий по старъ стилъ).

Валежътъ се е състоялъ почти прѣимуществено само отъ дъждъ; числото на пинитѣ съ валежъ е доста значително, а валежитѣ количества сж утѣрени, но почти всѣкждѣ по голѣмо отъ многогодишното срѣднѣ. Варма и Салово иматъ слабъ мѣдостигъ. Слабъ е билъ валежътъ въ Балчикъ, Айтосъ, Силистра, Хасково, Перущица, Хабичево и Ахъджиларъ; въ тия мѣста мѣсечното количество на валежитата вола не надминава 20 литри на квадратенъ метъръ. — Силни дъждове не е имало; най голѣмиятъ дневенъ валежъ не надминава 38 литри (въ Бучино). —

Снѣгъ и снѣженъ покривъ. Снѣгъ е валилъ толкова слѣбо, што на повечето мѣста земята не е оставала покрита отъ него нито елижъ тѣмъ; снѣжниятъ покривъ се е вапържалъ повечко лии само по планинитѣ и на високитѣ мѣста (Петроханъ, Чапелара, Самоковъ и пр.). На много мѣста снѣгъ никакъ и не е валилъ по 18/11 декемврий както въ Варна, Месемерия, Бургасъ и пр.

Равицата. Състоянието на равицата продължава да е много добро. Въ Никополъ, Луковитъ, Сухинполъ, Оброчковъ Чифликъ при Русе и пр. тя била отлѣчна, а само въ Дръново и Костинбродъ (Сѣфъско) срѣдна види се, защото тукъ късно е била чиста.

Лозята не сж яко добри. Въ Шуменъ, Новосело, Провадия и пр. прѣжитѣ имъ, които поради силната лѣтешна жара сж останали незрѣли, начедали да засъхватъ. Въ Ямболъ мнозина веднѣ да напущатъ лозята си, до толкова тѣ биди поврѣдени отъ напата и отъ филосерата.

Пчелитѣ. Непостоятелността на храната, която пчелитѣ можаха да си съжматъ за зимовище, започва силно да се чувтвува почти наврѣдѣ и особено въ Луковитъ, Тръвна, Навликени, Русе, Попово, Османъ Пазаръ, Восилградъ, Голѣмокошаре, Царибродъ, Радомиръ, Кюстендилъ и пр., гдѣто пчелитѣ, по тая причина, се намиратъ въ лошо състояние. Въ Кжалъ Агачъ тѣ поотрадали още и отъ полскитѣ мѣшки, които ги истрѣбватъ въ кошеритѣ имъ.

Домашниятъ добитѣкъ всѣкждѣ е ималъ достатъчна храна; той прѣвъ повечето дни на отчетния периодъ е пуцалъ и на пама. Въ Софийско и въ други нѣкои мѣста хубавото врѣме, май много прѣвъ втората половина на периода, се е отразило въ това откошение не особено добръ върху овцетѣ, че тѣ сж се отказвали отъ суха храна, а зеленината по пазбицата не е била достатъчна да ги задоволи. Сравнително съ миналитѣ мѣсеци, болести сж върлували въ по ограниченъ размѣръ. Шрѣка по овцетѣ е била констатирана въ селата Трънѣва и Койнаре (Вѣлослатинско), въ Слатина (Ловешко), Южклеръ (Горноорѣховско), въ Туграканъ, въ Еревишъ, Яйля Кюй и Димирджилеръ (Османпазарско) и въ нѣколко села отъ Софийска околия. Краста по овцетѣ е имало въ околнитѣ Ловешка, Берковска (по говедата), Пѣвненска, Балбунарска, Русенска, Туграканска, Разградска, Силистрѣйска, Куртбунарска, Поповска (тукъ и по говедата), Ескиджумайска, Прѣславска, Османпазарска, Провадийска, Балчикска, Бургаска, Ямболска, Новопазарска, Чирпанска, Пловдивска (въ с. Дѣдово и по мулетата), Стаминска, Панагюрска, Пазарджикска (и по конетѣ), Пешера, Пирлопска, Софийска, Орханлийска, Сомковска, Трънска и Кюстендилска. Гърлица по свинетѣ или биволитѣ е била забѣлѣзана въ с. Добратево (Орѣховско), Мечка (Русенска околия), Кюпеклий (Айтоско), Юридѣжъ-Малко (Харманлийско), Мухово (Панагюрско) и Костенецъ (Самоковско). Сапъ е върлувалъ въ с. Иванча (Търновско), въ Балбунарско, въ Шуменъ, въ нѣколко села отъ Балчикска околия, въ Добричъ и селата отъ сѣмната околия — Хаскрялъ, въ Ахъило, въ Горни Камарци и Стръгелъ (Пирлопско) и въ Фалиповци (Софийско). Шапъ по едрия и дребния домашенъ добитѣкъ е имало тукъ тамъ още въ Орѣховска, Луковитска, Пѣвненска, Ловешка, Никополска, Поповска, Шуменска, Провадийска, Балчикска, Варненска, Сливенска, Карнобатска, Ямболска, Чирпанска, Новопагорска, Старопагорска, Кавалѣжска, Карловска и Пирдопска околия. Констатиранѣ сж: огненѣца въ

с. Теке (Старапагорска околия), Ати Панагюрска (Чирпанска) и Баян (Панагюрско); вжлѣмъ въ Горни Манастирица (Вѣленско), Гагово (Поповско) и Дѣра-Кюй (Кжалѣтагашко); Металъ тукъ тамъ въ Поповска, Шуменска, Ескиджумайска, Провадийска, Варненска, Ямболска и Софийска околии; червенка по свинетѣ въ с. Кипитановци (Видинско); дизентерия по конетѣ въ Клябуринъ (Ямболско) и бѣвъ въ Ломъ, въ с. Кисуря (Берковско), въ Бѣла Слатина, Севлиево, Бѣла, Русе въ с. Омарбасъ Долия (Карловско) и въ Новоселци. Съобщава: С. Вѣдѣвъ.

МИНИСТЕРСТВО НА Т-ТА И ЗЕМ-ТО

ОБЯВЛЕНИЕ № 1335

Министерството на Търговията и земледѣлието извѣстѣва на интересующитѣ се лозари въ разенитѣ отъ филосерата мѣстности, че приемането на кандидати за едно годишнитѣ практически курсови по отгледванието и присаждането на американскитѣ лози при държавнитѣ лозови разсадници въ Ломъ, Вратца и Ловечъ почва на 1 Мартъ.

Кандидатитѣ за тѣзи курсове трѣбва да подадатъ заявление до управителя на разсадника при които искатъ да практикуватъ, най късно до 25 Февруарий. Заявлението трѣбва да бѣде придружено съ слѣдующитѣ документи: 1) Кръщелно свидѣтелство отъ което да се види, че кандидата не е по младъ отъ 18 години; 2) Удостоверение, че родителитѣ на кандидата или самъ той е билъ притежателъ на лозя, които сж употребени отъ филосерата; и 3) Удостоверение, че се ползува съ добро име между населението въ общината гдѣто живѣе.

Приетитѣ кандидати въ курсовѣтѣ извършватъ всички текущи работи въ разсадницитѣ и спо-

редъ прилѣжането имъ получаватъ съответствующата надница.
22 Януарий 1902 год.

Отъ Министерството.

ДОКЛАДЪ

Отъ провѣрителния съвѣтъ на Кюпеклийското Спестовно Акционерно Дружество „Земледѣлие“ въ с. Кюпеклий, Провадийска околия (Варненско) къмъ г. г. Акционеритѣ на сжщото Дружество.

Господа Акционери!

За да оправдая довѣрието Ви като членове на провѣрителния съвѣтъ за прѣвъ изтеклата 1901 годишнѣ всѣкий мѣсець правихме редовна ревизия и въ резултатъ се оказваше, че смѣткитѣ сж водени точно споредъ дружествения уставъ и рѣшението на управителния съвѣтъ.

Въ края на годината слѣдъ като прѣгледахме и провѣрихме всичкитѣ смѣтки намѣрихме ги върни и съобразни съ настоящия балансъ и равномѣтка. Печалби и загуби, така прѣвъ изтеклата 1901 год. сме имали чиста печалба лева 2993 и 56 ст., която се разпрѣдѣли така: 1) по 11 л. 17 ст. на всѣка акция, 2) като се капитализира печалбата къмъ акциитѣ съгласно чл. 5 отъ дружествения уставъ и подписанитѣ мѣсечни влогове, то акцията се равнява на 1 Януарий 1902 год. на 115 л.

Така като Ви поднасяме съставенитѣ провѣрени отъ насъ балансъ и равномѣтка печалба и загуби, молимъ да ги приемите и подобрите, слѣдъ което да освободите отъ отговорностъ управителния съвѣтъ, дѣловодителя и провѣрителния съвѣтъ.

Провѣрителенъ Съвѣтъ: Д. Жековъ и Георги Радевъ.

Кюпеклийско Спестовно Акционерно Дружество „Земледѣлие“ въ село Кюпеклий, Провадийска околия (Варненски окръгъ).

Общъ балансъ на 31 Декемврий 1901 год.

Активъ

Пасивъ

	лева	ст.
1) На 1 Януарий 1902 г. наличностъ	6574	55
2) Въ кратко срочни записи	30155	50
3) Въ сждъ и изпълнителни листове	2293	60
4) Сѣдебни разноси	155	72
5) Въ мобили	313	96
6) Не внесени влогове	8	—
Всичко:	39501	33

	лева	ст.
1) 268 акций стрували на 1 Януарий 1901 г. по 91 лева и 83 ст. ср.	24610	44
2) Мѣсечни влогове прѣвъ 1901 година	3216	—
3) Чиста печалба за 1901 година	2993	56
4) Лихва отдѣлена за 1902 година	735	93
5) Срочни лихвени влогове	7945	40
Всичко:	39501	33

ОБЯСНЕНИЕ.

1. На 1 Януарий 1901 год. една акция стойностъ лева сребърни 91-83
2. Мѣсечни влогове прѣвъ 1901 г. на една акция 12
3. Чиста печалба на една акция прѣвъ 1901 година 11-17
А всинко на 1 Януарий 1902 год. струва една акция лева сребърни 115
Изобщо на капитала съ влоговетѣ 27826 л. 44 ст. разпрѣдѣлена печалбата 2993 л. 56 ст. общъ процентъ 10 л. 75 ст.

Провѣрители: ГЕОРГИ РАДЕВЪ и Д. ЖЕКОВЪ

Съставилъ: Г. Х. КОЛЕВЪ.